

Mythologia, Venise, 1567 - IX, 17 : De Belidibus

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre X

Ce document a pour résumé :

[Mythologia, Venise, 1567 - X \[134\] : De Belidibus](#)

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre IX

[Mythologia, Francfort, 1581 - IX, 17 : De Belidibus](#) est une version augmentée de ce document

---

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre IX

[Mythologie, Paris, 1627 - IX, 18 : Des Belides, ou Danaides](#) est une transformation de ce document

---

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre IX

[Mythologie, Lyon, 1612 - IX, 17 : Des Belides, ou Danaïdes](#) est une transformation de ce document

---

Informations sur la notice

Auteurs de la notice Équipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Citer cette page

Conti, Natale, *Mythologia* Venise, 1567 - IX, 17 : De Belidibus, 1567

Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle)

Consulté le 08/08/2025 sur la plate-forme EMAN :

<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/954>

Présentation du document

Publication Venise, Comin da Trino, 1567

Exemplaire Munich (Allemagne), Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ) , Res/4
Ant. 50

Formatin-4

Langue(s)

- Grec ancien
- Latin

Pagination 285v°-286v°

Des dieux, des monstres et des humains

Entités mythologiques, historiques et religieuses

- [Bélides](#)
- [Danaïdes](#)

Équivalences entre les entités Bélides : Danaïdes

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 30/04/2018 Dernière modification le 25/11/2024

Mythologiarum

tempora raptam fuisse Proserpinam Cereris filiam memorauit. Hæc fabulae dicta sunt de Narciso. At quid in hac fabula continetur vita humana? utile, quod potuerit has ambages ad posteros iure transmittere? imprudentem, & libidinosum, ac facinorosum hominem virtutem sequi significabat, veluti umbra sequitur corpus: nam tametsi Deus vindictam aliquandiu difficeret, tamen multo est acier postea perditis hominibus proligandis. Itud autem tanto sit facilis, quanto maiores facultates aliquis ad res præclare gerendas natus fuerat. Nam qui nimis forma corporis gloriantur, & in lasciviam acuebatur, quo pacto per formam non meruit perire? omnis enim rerum humanarum nimius amor perniciosus est imprudentibus, at nunc de Belidibus dicatur.

10

De Belidibus. Cap. XVII.

Neque pretermittendz fuerunt omnino Danaï filii, quæ illi ponebant apud inferos dicuntur esse addictæ, ut semper aquam ex amplissimo puto hauriant; neque tamen unquam ad oram puto plena cribra possint at trahere. Fuit autem Danaus Beli cognomento priisci filius illius, qui post Apidis mortem Isum uxorem duxit, quo tempore Cecrops Athenis imperauit. Hic ubi pulso Sthenelo Argiorum Rege Argos occupasset ex Aegypto profectus, quinquaginta filias e variis mulieribus suscepit, quas ex aut Beli nomine Belidas posse nominarunt. Fama est propter similitatem quan dam, quam cum Aegypto fratre habebat Danaus, in Graciam profugisse, quod rara sit affinitas & coniunctorum benevolentia inter principes homines, & ad eandem dignitatem aspirantium presentem. Cum igitur Argypius filios quinquaginta haberet, cuperetq; fraternalm similitatem aliquando compescere, satis aptam opportunitatem fore eius negotii consciendi existimauit, si, cum cotidem haberet filios, illas in matrimonium suis filiis poposcellet. eius igitur preces non aspernatus est Danaus, sed nuptias magnifice parati instituit. Verumtamen vel quia non crederet pollicitationibus, vel quia memori adhuc esset accepta iniuriz, vel quia ab uno illorum mortem habi imminere ab oraculo monitus fuerat, clam singulis dedit pugiones, quibus suos sponsos, ubi dormirent, iugularent. Sortito igitur nuptiæ celebrantur, atque nomina filiorum Aegypti ita fuerunt; Agenor, Aegius, Alcides, Alcmena, Agaptolemus, Argius, Archelaus, Aegyptus, Arbelus, Bromius, Buthris, Chthonius, Chalcodon, Chærus, Chryssipus, Clitus, Cilicus, Daiphron, Diacorytes, Dorion, Dryas, Enceladus, Euenor, Eurylochus, Eurydamas, Hippodamus, Hippocorytes, Hyperbius, Hippolytus, Hippobous, Hermus, Imbrus, Idmon, Idas, Lixus, Lampus, Lynceus, Lycus, Menachus, Megacles, Oeneus, Periphas, Pandion, Polycitor, Proteus, Perithenes, Phantes, Potamon, Periphantes, Sthenelus. Filiarum Danai nomina fuerunt; Anexibia, Anthelea, Adante, Adæta, Adyte, Autonoe, Allertia, Agave, Automate, Amymone, Bryce, Cercellis, Clite, Calyx, Cleopatra, Cleodora, Chrysippus, Callidice, Celaso, Dioxippe, Erato, Eupippe, Electra, Eurydice, Eupippe, Glaucippe, Gorgo, Glauco, Oorgophone, Hippodice, Hyperipte, Hippodamia, Hippomedusa, Hypermetra, Iphimedusa, Mnestira, Nelo, Ocyptete, Oeme, Pharte, Pirene, Podarce, Pylarge, Rhode, Rhodia, Scra, Sthenele, Stygne, Theano, omnes igitur patruis mandato paruerunt,

runt, præter Hypermnestram natu maximam filiarum, quæ Lynceo marito pepercit. relique omnes igitur sponorum capita abscissia dicuntur in Letna infodille, atque eorum corpora ante urbem humasse, ut scripsit Herodus in Argonauticis, qui etiam inquit quod postea Danaï filii a Mercurio & Pallade Iouis iussu expiatæ fuerunt, quæ omnes in gymnica certamina productæ una Hypermnestra excepta, victoribus datus sunt. fuerunt tamen qui inquiant has nuprias tanto sanguine perfusas antequam Danaus Argos venisset, contigisse, quo tempore Danaus cum fratre Aegypto de regno contendere. cum igitur Hypermnestra beneficio Lynceus unus esset superiles è tot fratribus periculum tantum evadens Lyrcam configit, quod oppidum fuit illis temporibus non procul ab Argis, ut scripsit in Corinthiacis Pausanias. eo igitur in loco face sublata Lynceus signum dedit se evasisse omne periculum, quod ita conuenerat cum Hypermnestra, ut deuitatis Danai insidiis ubi in tutum se receperisset, ita faciem sublatam ostentaret. Sic etiam paulo post Hypermnestra vicissim facem è Latissa sustulit, qua significabat se quunque omne periculum evasisse: quare manu postea consuetudo ut Argui ad eius rei memoriam festum diem & solennitatem quotannis celebrarent, quam Facem vocarunt. Scripsit Apollodorus lib. 1. bibliotheca Hypermnestram fuisse postea datum vxorem Lynceo. Atqui Herodotus in Euterpe inquit Danai filias primas Thesmophoria sacrificia mulieres Pelasgas docuisse, quod genus sacrificii, cum fuisset occupata Peloponnesus a Dorienibus, procul obsolevit. At enim Danaï filii post mortem ob id scelus, quod tam immites aduersus innocentes & affines iuuenes fuissent, illi xterno supplicio fuerunt addictæ apud inferos, ut aquam vase perforato haurire conetur; quibus promissum esse perhibent ab eo labore tum cestandum esse, cum plena cribra è puto hauserint. de illa poena ita meminit Horat. lib. 3. carm.

iterie vna paulum

Sicco, dum grato Danaï puellas

Carmine mulces.

Sic autem Ouidius lib. 4. Metam. ab suo telida nominans inquit;

A siduis repetunt, quas perdant Belides vndas.

Atque tot fabulosa de his memoriarum prodita sunt: nunc veritatem inquiramus. Havannos esse dixerunt nonnulli, qui alsiduis fructibus videntur nos velle locupletare ac saturare, cum tamou tantundem absumatur, quantum producitur. Sic autem id Lucretius lib. 3. explicat,

Deinde animi ingratam naturam pascere semper,

Atque explorare bonis rebus, satiareque nunquam.

Quod faciunt nobis annorum tempora, circum-

Cum redeunt, fructusque ferunt, variosq; lepores;

Nec tamen exemplum vita fructibus unquam.

Hoc, ut opinor, id est, uno florente pueras

Quod memorant laticeum pertusum congerere in uas,

Quod tamen expleri nulla ratione potestur.

Sic igitur temporum & annorum vicissitudines quidam per hoc significari voluerunt. nonnulli putarunt omnem mortalium vitam in hac fabula contineri, cum omnia quæ agimus frustra à nobis fiante in terris, cum nulla humani robora vestigia diutius manere possint, sed omnia rursus confundantur. Alii beneficia, quæ in ingratis homines conseruntur, per hoc vana esse

CCCC 2 indica-

indicabant. ego contra per hanc fabulam aliquid glorioius & humano generi utilius significari crediderim, filios scilicet tandem pios & obedientes parentibus esse oportere, quandis ab humanitate & Deorum immortalium religione ac reverentia illorum mandata non disseriant. Quod si quid ab his contra religionem, aut summi Dei voluntatem legesq; precipitatur, si contra iustitiam, si contra humanitatem, omnino non sunt audieendi: quare si quis iniqua consulenti pareat aut impetranti, quod deuitare potest, Deorum immortalium animaduersionem ac vindictam omnino fugere non poterit. Si quis denique neglecta Dei reverentia, & viri boni officii aliquid impurum atque crudelie committerit, ille perpetuis suppliciis post hanc vitam apud inferos discruciatitur. ac de Belisibus quidem satis, nunc de Sphinx dicamus.

10

De Sphinx.

Cap. XVIII.

Fuit autem Sphinx Echidna Typhonisq; filia, ut scribit Lasus Hermioeus, quam Iuno irata in agrum Thebanum immulit. Hec mulier facie ac pectore fuisse proditur, pedes & caudam habuisse leonis, pennis autem volvetis. At Clearchus caput & manus pueri, corpus canis, vocem hominis, caudam draconis, leonis vngues, alas aves, illa habuisse scripsit. Hec Sphinx singulis hominibus præter tuncibus in Phyceto colle residens obscura sive enigmata proponebat, quæ capiebat a Muib; atque quicunque illa solvere nequivisset, is vnguiibus Sphingis laniabatur. Erat autem fato illatum eunc esse Sphingi moriendum, cum quis propositum enigma soluisset: atq; cum multi ab ea laniarentur, pronuntiatum fuit per peccatum, quia cupiebant Thebani illa molestia liberari, quod is esset Thebarum regnum captivus, & uxorem Creontis Aemonis filii habiturus, quæ pulcherrima erat omnium mulierum eius etatis, qui Sphingis enigma soluisset. Scriptus vero Myrleanus Asclepiades, quod etiam testatur. Iacius facilime Sphingem laetare homines vicos consueville, quippe quæ priores corporis partes haberet leonis, ac vngues Gryphi; neq; quisquam poterat aut fugere, cum alias haberet aquilæ, citharæq; ad illos conuolare, quamvis possemus corporis partes haberet hominis, multa fuerunt enigmata, & longe diversa, quæ diversis nationibus proponebat, sed hoc serè semper proponebatur Thebanis enucleandum, ut scripsit idem Asclepiades;

20

30

40

Et tu dico in isto, ut sit prima, et sic dico,
egi triplex. dñeasq; dñeasq; dñeasq; dñeasq;
Et postea dñeasq; dñeasq; dñeasq; dñeasq;
A'ntennasq; dñeasq; dñeasq; dñeasq; dñeasq;
Erla dñeasq; dñeasq; dñeasq; dñeasq; dñeasq;.

Hoc enigma cum soluisset Oedipus, regnum & locastam matrem Aemonis filii Creontisq; uxorem duxit;

Est bipes & quadrupes in terris: solaq; vox huic:
Atq; triplex mutat vocem solum, omnia campis,
Inter quæ serpunt, quæ celo, & fluctibus errant.
Alt ubi contendit pedibus iam pluribus, illi
Deficiunt vites, & lentis robora nervis.

Significari hominis senescientis naturam per hæc pronuntiavit Oedipus, quæ cum baculo indiget ut sustineatur, aut cum infans quatuor pedibus intedit, manibusq;